

Brak dobrowolności a wymeldowanie z lokalu

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: niedziela, 27, maj 2018 20:07

Marcin Maksymiuk

Odsłony: 1734

Powiązanie przesłanki opuszczenia miejsca stałego zamieszkania z kwestią dobrowolności ma jedynie takie znaczenie, że nie może dojść do wymeldowania tak długo, jak długo zainteresowany może podjąć próbę przywrócenia zamieszkiwania, usunięcia skutków zastosowania przymusu, likwidacji stanu niezgodnego z jego wolą, a polegającego na braku możliwości zamieszkiwania.

Wyczerpanie bezskuteczne tych środków lub rezygnację z ich zastosowania uznaje się za okoliczność usuwającą stan przymusu, a zatem otwierającą drogę do wymeldowania. Ocena, czy opuszczenie lokalu ma charakter trwały, nie może być oparta na dosłownym rozumieniu trwałości jako stanu, który nie ulega zmianie i być pojmowana jedynie jako opuszczenie lokalu "na zawsze".

Także bowiem opuszczenie lokalu na pewien okres może być uznane za trwałe, jeżeli okres ten jest wystarczająco długi. Pojmowanie bowiem trwałości jako synonimu określenia "na zawsze" powodowałoby niemożność wymeldowania osoby, która de facto w lokalu od lat nie przebywa albo przyjeżdża do niego jedynie okazjonalnie. W myśl art. 28 ust. 4 ustawy o ewidencji ludności, zameldowanie w lokalu odzwierciedlać ma rzeczywisty pobyt osoby w lokalu. Interpretacja okoliczności faktycznych nie może prowadzić do sprzecznego z brzmieniem przepisu utrzymywania fikcji pobytu w lokalu osoby, która w rzeczywistości w nim nie zamieszkuje.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 grudnia 2017 r. II OSK 519/17

Źródło: [CBOSA](#)